

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church

54 Walnut St. Manchester, NH 03104

Parish: www.pbvmnh.org / PBVM.Manchester.NH@gmail.com

Rev. Father Ihor Papka (860) 617-6357 viapapka@yahoo.com

Deacon Jon Messer (603) 233-9948 NHbagpiper@gmail.com

Cantors: Christina Vogel and John Housty

Trustees: Mrs. Pam Young (603) 315-9536 pjyoungnh@gmail.com

Dr. Oleh Pankewycz: (716) 449-2309 Olehgp@gmail.com

Mr. Taras Zubrytskyy (603) 757-3426 Taraszub0@gmail.com

Facebook: [AnyavogelPBVM@Comcast.net](https://www.facebook.com/AnyavogelPBVM@Comcast.net)

Religious Education for Children: Christina Vogel mrsvogelchristina@gmail.com

SECOND SUNDAY OF GREAT LENT

(Sunday of the Palsied Man)

Divine Liturgy, Intentions and Various Services for February and March

Sun 3/1 (10am) Divine Liturgy
NO Moleben 03/04 - Annual Clergy Retreat
Fri 3/06 (7pm) Presanctified w/ Sokrousty
Sat 3/07 (9am) Divine Liturgy + Katherine Masso by Vogels
(6pm) Vespers Service
Sun 3/08 (10am) Divine Liturgy
Wed 3/11 (7pm) Moleben
Fri 3/13 (7pm) Presanctified Liturgy w/ Sokrousty
Sat 3/14 (6pm) Vespers Service

Sun 3/15 (10am) Divine Liturgy
Wed 3/18 (7pm) Moleben
Fri 3/20 (7pm) Presanctified Liturgy w/ Sokrousty
Sat 3/21 (9am) Divine Liturgy for +Michael +Michael Pisechko
By John Housty
(6pm) Vespers Service
Sun 3/22 (10am) Divine Liturgy
Wed 3/25 (7pm) Feast of the Annunciation
Fri 3/27 (7pm) Presanctified Liturgy w/ Sokrousty
Sat 3/28 (9am) Divine Liturgy - Raising of Lazarus
Sun 3/29 (10am) Palm Sunday - Divine Liturgy

Celebration of the Holy Mysteries:

RECITATION OF THE HOLY ROSARY & CONFESSIONS: ½ HR before Divine Liturgy

BAPTISM / MARRIAGE/ ANOINTING OF THE SICK / COMMUNION: Contact FR. IHOR (AT LEAST SIX MONTHS PRIOR TO WEDDING for MARRIAGE)

SCHEDULE OF DIVINE LITURGIES: Sundays 10AM (Sept- May) Sundays 9AM (June-Aug.) Holy Days of Obligation: 7PM

SATURDAY SERVICES: Fr. Ihor is celebrating Vesper services every Saturday at 6 PM. All parishioners are invited to attend this beautiful service. Those who wish to have a Divine Liturgy celebrated for a loved one whether living or deceased or for a private intention are still able to do so. Please request your Divine Liturgy by contacting Fr. Ihor at (860) 617-6357 Deacon Jon at (603) 233-9948. Please note that Saturday Divine Liturgies will now be celebrated only at 10 AM (9 AM during the summer months) whenever they are requested. If no Divine Liturgy has been requested for a particular Saturday, then none will be celebrated on that day. The Divine Liturgy schedule in the bulletin will only show 9AM Divine Liturgies on Saturdays when they have been requested. If the bulletin does not show a 9 or 10 AM Divine Liturgy for a given Saturday, then this means that particular Saturday is available for your request.

Суботні Богослужіння: Отець Ігор святкує Вечірню кожної суботи у 7-мі годині вечером. Ласкаво просимо усіх парафіян до участі. Парафіяни які бажають замовити Божественну Літургію в суботу для померших або на особисті інтенції можуть дзвонити до о. Ігоря на номер (860) 617-6357 або до дяка п. Ярослава Максимовича на номер (603) 627-2042. Суботні Божественні Літургії будуть відслужені тільки о годині 10-тій ранком (о годині 9-тій ранком у літніх місяцях) коли замовлені. Якщо Літургія в певну суботу не буде замовлена, то в цей день не буде жодна відправлена. Порядок Богослужінь в бюлетені покаже тільки ті суботні Служби Божі які є замовлені. Якщо в бюлетені не відображається Божественна Літургія на дану суботу, то це означає, що ця субота доступна на Ваше замовлення.

Please Pray for our Sick and Homebound Parishioners

Будь ласка, моліться за наших хворих і прибулих до дому парафіян

Fr. Ihor Papka, Fr. Zbigniew Brzezicki, Zdzislaw Brzezicki and Irena Brzezicki, Oleh and Valentina Babski, Marylou Blaisdell, Josephine Housty, Ian Brown, Adrianna Halloran, Cole Cheney-Halloran, Carmel Horangic, Christine Kolagij, Helen Kucman, Martha Majkut, Karen and Jaroslaw Maksymowych, Jean Mandych, Sherri Martel, Katie Mattay, Jennifer McMillan, Katharine McNaughton, Richard Merlini, Lauren

Morales, Tanya and Ronald Morales, Lena Puciw, Patty Enright, Jean Koromaus, Alan Pasicznyk, Billie Sheesley, John Terninko, Elisha Wallace, Greg and Mary, Deacon Jon Messer. Please contact Fr. Ihor or a Trustee if you would like to add a friend or loved one to this prayer list.

Visiting a Byzantine Catholic Church? What to Expect!

The Byzantine Rite, Ukrainian Catholic Church has been called “the best-kept secret in America.” Whether you’re from a different Christian tradition or exploring for the first time, some things may feel unfamiliar. Below are answers to common questions to help you feel more at home:

- **What is the Divine Liturgy?** It’s our main worship service—literally, “the work of the people” where we celebrate the Eucharist. Most Sundays use the Liturgy of St. John Chrysostom (5th c.), w/the Liturgy of St. Basil (4th c.) on certain feast days.
- **What about children?** Children are full participants in worship. We do not separate them for a different service, their presence—even their noise—is welcome!
- **Why all the icons?** Icons are not idols; they’re sacred images that teach, inspire prayer, and connect us with the heavenly reality. We venerate them as a sign of love and honor, not worship.
- **Why do people make the Sign of the Cross?** It’s an ancient Christian gesture expressing our faith and devotion, used during prayer or at moments of blessing.
- **Why the incense and chanting?** Worship involves all the senses. Incense represents our prayers rising to God. Chanting helps proclaim Scripture and prayer beautifully and clearly.
- **Why do we stand?** Standing is the biblical posture of prayer and reverence—just as it is in heaven (Isaiah 6:2, Revelation 7:11).
- **What is the Eucharist?** Eastern Catholics believe that the bread and wine truly become the Body and Blood of Christ. This mystery is approached with awe and reverence.
- **Can I receive Communion?** Communion is for baptized Catholic Christians who have prepared through prayer, fasting, and confession.
- **How can I become Eastern Catholic?** Speak with our priest. After a time of learning and preparation as a catechumen, you may be received through baptism or chrismation.

Troparion (5): Let us the faithful acclaim and worship the Word, co-eternal with the Father and the Spirit, and born of the Virgin for our salvation. For He willed to be lifted up on the cross in the flesh, to suffer death and to raise the dead by His glorious resurrection.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (4): Today is the time when earthly deeds are revealed, for judgment is at hand. Let us be found fasting, and let us bring tears of supplication, begging mercy and crying out: I have sinned more times than there are sands of the sea; but forgive me, O Creator of All, that I may receive the crown that does not perish.

Prokimenon (5): You, O Lord, will keep us and preserve us, forever and ever, from this generation.

Verse: Help, O Lord, for good men have vanished.

Prokimenon (5): You, O Lord, will keep us and preserve us, forever and ever, from this generation.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Hebrews (Heb 1:10-2:3)

Brethren: At the beginning, O Lord, you established the earth, and the heavens are the works of your hands. They will perish, but you remain; and they will all grow old like a garment. You will roll them up like a cloak, and like a garment they will be changed. But you are the same, and your years will have no end. But to which of the angels has he ever said: “Sit at my right hand until I make your enemies your footstool?” Are they not all ministering spirits sent to serve, for the sake of those who are to inherit salvation. Therefore, we must attend all the more to what we have heard, so that we may not be carried away. For if the word announced through angels proved firm, and every transgression and disobedience received its just recompense, how shall we escape if we ignore so great a salvation? Announced originally through the Lord, it was confirmed for us by those who had heard.

Alleluia Verses:

Verse (5): Your mercies, O Lord, I will sing for ever; from generation to generation I will announce Your truth with my mouth. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (5): For You have said: Mercy shall be built up for ever; in the heavens Your truth shall be prepared. Alleluia X3

Gospel: (Mk 2:1-12)

At that time, Jesus returned to Capernaum after some days, it became known that he was at home. Many gathered together so that there was no longer room for them, not even around the door, and he preached the word to them. They came bringing to him a paralytic carried by four men. Unable to get near Jesus because of the crowd, they opened up the roof above him. After they had broken through, they let down the mat on which the paralytic was lying. When Jesus saw their faith, he said to the paralytic, “Child, your sins are forgiven.” Now some of the scribes were sitting there asking themselves, “Why does this man speak that way? He is blaspheming. Who but God alone can forgive sins?” Jesus immediately knew in his mind what they were thinking to themselves, so he said, “Why are you thinking such things in your hearts? Which is easier, to say to the paralytic, ‘Your sins are forgiven,’ or to say, ‘Rise, pick up your mat, and walk?’ But that you may know that the Son of Man has authority to forgive sins on earth” he said to the paralytic, “I say to you, rise, pick up your mat, and go home.” He rose, picked up his mat at once,

and went away in the sight of everyone. They were all astounded and glorified God, saying, “We have never seen anything like this.”

Deacon Jon’s Sermon

Today, on the Second Sunday of Great Lent, we hear the Gospel of the paralytic being lowered through the roof. It is a vivid scene, a crowded house, desperate friends, a roof broken open, and a man lowered down before Christ. So many have gathered to see the Lord that no one else can enter. Yet four men come, carrying their paralyzed friend. Unable to pass through the door, they climb onto the roof, tear it open, and lower him down before Jesus. This is not merely a dramatic story — it is an image of us. The Gospel tells us, “When Jesus saw their faith, He said to the paralytic, ‘Child, your sins are forgiven.’” Before healing his body, Christ heals his soul. He forgives his sins. Because Christ knows: sin paralyzes. Sin rarely destroys us all at once. It weakens us slowly. It enters quietly and drains our strength. We begin to turn away from God, from what is good. We grow distracted. Spiritually tired. We are not dead, but we are stuck. And then the world surrounds us. Distractions multiply. Isolation creeps in. The noise grows louder. It becomes harder to draw near to Christ. Like the paralytic, we find that we cannot reach Him on our own. So we need to be carried. The paralytic’s friends faced obstacles — crowds, barriers, resistance. We too face obstacles that keep us from seeing Christ clearly. And like those friends, we must struggle. We must make an effort. The Christian life requires vigilance. There is no growth without labor. The enemy prowls, seeking to weaken us and bind us in spiritual paralysis. Temptation will remain until our final breath. That is why we must continually call upon Christ. When we are weak, others carry us. When we cannot pray, others pray for us. Sometimes we remain faithful because someone else refuses to give up on us. Sometimes a soul is saved because a mother, a spouse, a friend never stops praying. Christ never abandons us. He does not let the crowd keep us away. He does not leave us lying in paralysis. He looks upon us and says, “Rise. Your sins are forgiven.” When we approach the Holy Mystery of Confession with true repentance, that is our moment of being lowered through the roof. We admit that we cannot walk on our own. We acknowledge the paralysis. And Christ speaks healing to the deepest part of us. My dear brothers and sisters, Lent is upon us. We are already two weeks into this holy struggle. Today Christ reminds us that this is not a journey we make alone. The paralytic did not come to Christ by himself he was carried. Lowered by the faith and love of others. So it is with us. We carry one another through the Fast. When one is weak, another prays. When one is discouraged, another strengthens him. When one cannot walk, others lift him up. This is the Church. This is our life together in Christ. Christ is still in the house. The roof can still be opened. The paralyzed can still walk. Let us carry one another with prayer. And when it is our turn to be carried, may we be humble enough to accept it. May God grant us strength for the struggle, humility to receive help, and courage to rise, take up our bed, and walk.

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast): In you, O Woman Full of Grace, the angelic choirs and the human race - all creation - rejoices. O Sanctified Temple, Mystical Paradise, and Glory of Virgins! He, Who is our God from before all ages took flesh from you and became a child. He made your womb a throne, and greater than the heavens. In you, O Woman Full of Grace, all creation rejoices. All praise be to you!

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПОСТУ

Тропар (5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово, що від Діви народилося на спасіння наше, прославно, вірні, і поклонімся, бо Воно благозволило тілом зійти на хрест і смерть перетерпіти, і воскресити померлих славним воскресінням Своім.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Аминь.

Кондак (4): Час подвигу тепер настав, суд при дверях. Тому візьмімось до посту і принесім сльози жалю з милостинями, звиваючи: Більше гріхів наших, як піску морського, - але прости, Творче всіх, щоб і нам прийняти нетлінні вінки.

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного.

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Апостол:

До Євреїв послання св. апостола Павла читання. (Євр 1:10-2:3)

Ти, Господи, напочатку заснував землю і небеса - діло рук твоїх. Вони загинуть, ти ж перебуваєш; усі, мов одежа, постаріються. Ти їх, неначе одєжину, згорнеш, і немов одєжа, вони зміняться. Ти ж - той самий, і літа твої не скінчаться. До кого з ангелів він коли мовив: “Сідай праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів підніжком під твої ноги?” Хіба ж не всі вони служебні духи, що їх посилають до послуг тим, які мають успадкувати спасіння? Тому ми мусимо вважати дуже пильно на те, щоб почули, щоб, бува, нас не знесло з дороги. Бо коли слово, оголошене ангелами, було таке зобов’язуюче, що всякий його переступ і непослух приймав справедливу кару, то як утечемо ми, коли занедбаємо таке велике спасіння? Воно, спочатку проповідане Господом, було підтвержене нам тими, що його чули, коли Бог засвідчив.

Алилуя:

Стих (5): Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність. Алилуя (х3)

Стих (5): Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя. Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангеліє(Мр 2:1-12)

Коли ж по кількох днях Ісус повернувся до Капернауму, чутка пішла, що він у домі. І там зібралось стільки народу, що не було більш місця, навіть перед дверима; а він промовляв до них словом. І от прийшли до нього, несучи розслабленого; несли його четверо. А що із-за народу не могли донести до нього, розкрили стелю над місцем, де він був, й отвором спустили ліжко, на якому лежав розслаблений. Ісус, уздрівши їхню віру, до розслабленого й каже: “Сину, відпускаються тобі твої гріхи.” А були й деякі книжники що сиділи там та й міркували собі: “І як може цей так говорити? Він богохульствує! Хто може прощати гріхи, крім одного лише Бога?” Ісус же, вмить збагнувши духом, що вони собі таке думають, до них і каже: “Чого таке ось намислюєте у ваших серцях? Що легше - сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, а чи сказати: Встань, візьми твоє ліжко й ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати,” - мовить до розслабленого: “Кажу тобі: Встань, візьми своє ліжко і йди до свого дому.” Устав той - і зараз же, взявши ліжко, вийшов на очу всіх; тож чудувалися всі, хвалили Бога й мовляли: “Ніколи ми такого не бачили!”

Проповідь о. Ігоря

Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі браття і сестри! Дорогі браття і сестри! Кожна неділя Великого посту, несе у собі подвійний зміст. З одного боку, кожна неділя вступає у ритм, що виявляє духовну діалектику посту. З іншого боку, в продовж історичного розвитку Церкви майже кожна великопосна неділя набула ще й іншого змісту. Євангеліє Другої Неділі Великого посту можна було б назвати не історією про розслабленого, а історією про друзів. А ще, це Євангеліє, є історією про віру, віру друзів. А ще, цей уривок є історією чудесного оздоровлення, оздоровлення через віру друзів. Хто- зна, можливо колись саме в Другу Неділю посту ми б могли колись відзначати Свято Друзів. У Новому Завіті є дуже багато зворушливих уривків, але цей, особисто для мене, є одним із найбільш вражаючих. Скільки б раз я не читав цей уривок, щось ніби тьохкає в районі серця від слів євангеліста Марка “побачивши віру їхню”. Ці слова розкривають велике багатство значень, яке може міститися у слові “віра”. Подивімося, чи лише через віру у звичному розумінні, Ісус підняв з ложа розслабленого. Спробуймо підібрати синоніми до слова “віра” в цьому словосполученні. Чи зміниться щось, якщо ми скажемо “побачивши старанність їхню”, або “побачивши зусилля їхні”, або “побачивши винахідливість їхню”, або “побачивши любов їхню”? Навіть, можна було б сказати «побачивши настирливість їхню», і це могло б замінити в даному випадку слово «віра». Для мене очевидним є те, що все це бачив Ісус через отвір у стелі будинку в Капернаумі. Для євангеліста Марка, який записав цю історію зі слів розповіді апостола Петра, причиною оздоровлення Ісусом розслабленого, була віра тих, хто був на даху будинку. Але ці четверо друзів допомагають і нам зрозуміти дуже просту річ, а саме, що віра ніколи не може існувати в людині без докладання зусиль, віра не може існувати без старанності у духовному житті, вона не буде зростати без того, щоб ми винаходили нові способи, як зустрітися із Богом, а без діл любові, віра взагалі мертва. Щодо нашої «настирливості», пам’ятаймо слова Ісуса: «Царство Небесне силою здобувається» (Мф. 11:12). Отже без настирливості в духовному житті, не можна говорити про живу віру. Великий піст – це час, коли ми здійснюємо молитовний подвиг. Цей час нам даний не лише для того, щоб утриматися від гріха, але передусім для відновлення усєї людини. Ми повинні звернутися до Бога, а звернення до Бога і є молитва. У молитві людина відкриває свою душу і своє серце, відкриває для себе Господа. Молитва – це та нитка, це той зв’язок, ті сходи, якими людина сходить до Бога, сходить до небес. Апостол Павло говорив: «Моліться безперестанку!» Безперестанна молитва і пам’ятання про Бога – це необхідна умова для того, щоб людина навчилася жити за Євангелієм. Якщо вона про Бога згадує тільки в ранішньому і вечірньому правилі, або тільки коли їй погано, то вона ще не справжній християнин, про Бога треба пам’ятати невпинно. Як говориться в Старому Завіті про праведного Іова: “Він ходив перед Богом”. Навчитися жити перед Богом – це і є мета кожного християнина, і мета Великого посту. А Ісусова молитва в цьому буде нам у допомозі. Дай усім нам Бог, щоб Великим постом ми як можна більше молилися. І заповідь апостола Павла про безперестанну молитву виконували на ділі. Не бентежилися і не думали, що це недосяжно. Той, хто працює, отримує нагороду, той, хто лінується, залишається без неї. А коли ми трохи потрудимося, Господь дасть і плід молитви. Будемо людьми Духу Христового, – а коли ми з Богом, то все нам під силу. Як говорить апостол Павел: «Все можу з Господом Ісусом Христом, Який мене укріплює»(Філ.4:13). Амінь.

Достойно: Тобою, Благодатна, радіє все творіння; ангельський хор і людський рід. Святий храме і раю духовний, похвало днів! З Тебе Бог воплотився і став хлоп’ятком - предвічний Бог наш. Твоє бо лоно він учинив Своїм престолом, просторішим від небес. Тобою, Благодатна, радіє все творіння. Слава Тобі!

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах. Алілуя, алілуя, алілуя.

Lenten Regulations 2026 Ukrainian Catholic Diocese of Stamford By the threefold discipline of fasting, prayer and almsgiving the Church keeps **THE GREAT FAST/LENT** from Monday, **February 16th** (February 23rd – Julian Calendar), after the Cheesefare Sunday to the day before Easter, Holy Saturday, **April 4th** (April 11th). The following regulations apply, in general, to all Ukrainian Catholics of the Stamford Eparchy between ages 21 to 60: Abstinence from meat and dairy products on **THE FIRST DAY OF THE GREAT FAST, February 16th** (February 23rd), and on **GOOD FRIDAY, April 3rd** (April 10th). The following regulations apply, in general, to all Ukrainian Catholics of the Stamford Eparchy between ages 14 to 60: Abstinence from meat is to be observed on all Fridays of the Great Fast. Abstinence from meat is suggested and encouraged on all Wednesdays of the Great Fast.

EXEMPT from abstinence: 1. The poor who live on alms; 2. The sick and the frail; 3. Convalescents who are returning to their strength; 4. Pregnant women, and women who are nursing their children; and 5. Persons who perform hard labor. Meat is to be understood as including not only the flesh, but also those parts of warm-blooded animals that cannot be rendered, i. e., melted down, e. g., the liver, lungs, blood, etc. meat gravy or soup made from meat is included in this prohibition. Dairy products are to be understood as comprising products derived from mammals and birds, but not regarded as meat, e. g., cheese, lard, butter, milk, eggs, etc.

Eucharistic Fast: A fast of one hour from food (prior to service starting time) should be kept by those receiving the Eucharist at the evening celebration of the Divine Liturgy of the Presanctified Gifts, as well as the Divine Liturgy of St. John Chrysostom and St. Basil the Great.

An Excerpt from “Our Paschal Pilgrimage” by His Grace, Bishop Basil Losten

Saturdays, Sundays, and major liturgical feasts, are not fasting days according to our tradition; the Typikon prescribes the celebration of the full Eucharist on these days, and the services do not have many of the Lenten characteristics, which appear on weekdays of Great Lent. This does not mean that we should have no abstinence or self-denial at all on weekends, but this abstinence need not be as strict. Even during Lent, Sunday dinner should be a joyful occasion for our families. Food is a good gift from God. We do not reject that gift; fasting is not an expression of contempt for food. On Holy Pascha, we bless the foods, which we shall share, and all of us should know from experience that nothing else ever tastes quite so good as our blessed Paschal meal after the fast! There is a time to fast, and a time to feast. If we fast well, our feast will be all the more delicious. Both fasting and feasting in due season teach us to come to know God better through His creation.

On Keeping a Spiritual Fast There is both a physical and a spiritual fast. In the physical fast the body abstains from food

and drink. In the spiritual fast, the faster abstains from evil intentions, words and deeds. One who truly fasts abstains from anger, rage, malice, and vengeance. One who truly fasts abstains from idle and foul talk, empty rhetoric, slander, condemnation, flattery, lying and all manner of spiteful talk. In a word, a real faster is one who withdraws from all evil. - St. Basil the Great

St. Gregory of Palamas was born in Constantinople about 1296. He became a monk at Mount Athos, near Thessalonika. He was one of the main supporters of a theory of contemplation called Hesychasm. Hesychasts claimed that by suitable spiritual disciplines, those who were contemplating could come to see the “uncreated light” of God. Their opponents said that this was impossible. It was heretical. Hesychasm was condemned and Gregory was excommunicated. In 1347, through the unwavering support of the monks of Athos, Gregory was brought back from exile, cleared of heretical charges, and made bishop of Thessalonika. After much controversy his position was declared orthodox by the church of Constantinople in 1351. Philotheus, Patriarch of Constantinople, declared him a saint in 1368, established his feast day on November 14, and ordered a special commemoration of him on the 2nd Sunday of Lent.

Hesychasm means “quietude or prayerful stillness before God.” It is prayer of the heart. Hesychasm is a gathering of thoughts and feeling

3/12 Jon M.
3/13 Nick & Nicole H.
(Wedding Anniversary)
3/16 Iryna M.

3/19 Ron M.
3/25 Max B.
3/26 Jonathan M.

Our parish community wishes this month’s birthday and anniversary celebrants peace, joy, love and good health on their special day as well as throughout the year. May our dear Lord grant all of you many more healthy, happy and blessed years. Happy Birthday, Happy Anniversary and Ha Многая літа! (Na Mnohaya Lita!).

FORGOT YOUR ENVELOPE?

You can now use Venmo! @PBVMUCC

February 2026 Financial Summary

Income: \$5608.00 Expenses: \$5305.03
Deficit Not in red: \$Income 5608
Average attendance: 21 | YAY!! Good month in spite of snow. In the black \$1087.97

Thank you and God bless you for your generous support of our parish!